

63

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 lutego 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku wyrównawczym.

Na podstawie art. 2 ust. 2 i art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1988 r. Nr 34, poz. 254 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) oraz art. 9 pkt 2 i 4, art. 18 ust. 3, art. 34 ust. 3 i art. 38 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1988 r. Nr 41, poz. 325, z 1989 r. Nr 4, poz. 23, Nr 33, poz. 176, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 443 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 grudnia 1989 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 72, poz. 430) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) kwoty darowizn przekazane na cele naukowe, naukowo-techniczne, oświatowo-wychowawcze, kulturalne, kultu religijnego, kultury fizycznej i sportu, ochrony środowiska, dobroczynne, ochrony zdrowia i pomocy społecznej oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej inwalidów, a także na cele związane z budownictwem mieszkaniowym dla samorządu terytorialnego — do wysokości nie przekraczającej 10% dochodu lub bez ograniczenia, jeżeli wynika to z odrębnych przepisów; zwolnienia nie stosuje się do darowizn na rzecz osób fizycznych i osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, które realizują wymienione cele w wykonywaniu działalności gospodarczej, oraz osób fizycznych, dla których darowizny te stanowiłyby ich osobisty przychód.”

2) w § 7 w ust. 1 kwotę „48.000.000 zł” zastępuje się kwotą „108.000.000 zł”,

3) w § 8 w ust. 2 kwotę „16.000.000 zł” zastępuje się kwotą „32.000.000 zł”,

4) w § 9 w ust. 1 i 2 kwotę „3.000.000 zł” zastępuje się kwotą „6.000.000 zł”,

5) w § 20:

a) w ust. 1 wyrazy „są obowiązani” zastępuje się wyrazem „mogą”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zaliczkę kwartalną dla podatników, o których mowa w ust. 1, oblicza się w sposób następujący:

1) oblicza się dochód w stosunku rocznym w ten sposób, że:

a) otrzymaną od początku roku sumę emerytur i rent oraz innych stałych dochodów dzieli się przez liczbę kwartałów, które upłynęły od początku roku, i tak otrzymany iloraz mnoży się przez 4,

b) do rocznej kwoty dochodów obliczonej w sposób określony pod lit. a) dodaje się dochody nieperiodyczne,

c) od dochodu obliczonego w sposób określony pod lit. a) i b) odlicza się kwoty dochodów przekazane na cele społecznie użyteczne w wysokości określonej w § 2 pkt 12 i w odrębnych przepisach,

2) od dochodu obliczonego zgodnie z pkt 1 ustala się należny podatek z zastosowaniem ulgi rodzinnej,

3) ustala się podatek należny od dochodu osiągniętego od początku roku, którym jest tyle czwartych części podatku obliczonego w sposób określony w pkt 2, ile kwartałów upłynęło od początku roku,

4) należną zaliczkę za dany kwartał stanowi różnica pomiędzy podatkiem należnym od początku roku, ustalonym w sposób określony w pkt 3, a sumą zaliczek należnych za poprzednie kwartały.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do podatku wyrównawczego przypadającego od dochodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1991 r.

Minister Finansów: w z. A. Podsiadło

64

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 10 stycznia 1991 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy stosowaniu i magazynowaniu środków ochrony roślin oraz nawozów mineralnych i sztucznych w rolnictwie.

Na podstawie art. 208 § 3 Kodeksu pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje sprawy bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników zatrudnionych przy pracach związanych ze stosowaniem i magazynowaniem środków ochrony roślin oraz nawozów mineralnych i sztucznych — zwanych dalej „środkami chemicznymi”.

§ 2. Przy pracach związanych ze stosowaniem środków chemicznych mogą być zatrudnione osoby posiadające odpowiednie przeszkolenie i po badaniach lekarskich potwierdzających brak przeciwwskazań do wykonywania tego rodzaju prac oraz zaopatrzone w środki ochrony indywidualnej i odzież roboczą w zależności od wykonywanej pracy i stosowanego środka chemicznego.

§ 3. Zakład pracy obowiązany jest zapewnić pracownikom zatrudnionym przy stosowaniu środków chemicznych:

- 1) stanowiskową instrukcję bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 2) pomieszczenia higienicznosanitarne oraz szatnie,
- 3) środki myjące i ręczniki,
- 4) apteczkę zawierającą niezbędne wyposażenie do udzielenia pierwszej pomocy w wypadku zatrucia środkami ochrony roślin wraz z instrukcją dotyczącą sposobu udzielania takiej pomocy,
- 5) minimum 25 litrów wody na osobę dziennie, odpowiadającej warunkom wody do picia i na potrzeby gospodarcze, jeżeli praca wykonywana jest poza terenem zakładu pracy,
- 6) myjnię sprzętu agrotechnicznego z oczyszczalnią ścieków lub osadnikiem do ich neutralizacji.

§ 4. 1. Do pracy związanej ze stosowaniem środków ochrony roślin należy przystąpić po uprzednim spożyciu posiłku. W dniu poprzedzającym pracę, w dniu jej wykonywania i dniu następnym po jej zakończeniu nie należy spożywać napojów alkoholowych.

2. Spożywanie posiłków i napojów oraz palenie tytoniu przez pracowników stosujących środki ochrony roślin dopuszczalne jest wyłącznie w czasie przerw w pracy po uprzednim zdjęciu wierzchnich środków ochrony indywidualnej oraz umyciu rąk, twarzy i przepłukaniu jamy ustnej wodą spełniającą warunki określone w § 3 pkt 5.

3. Miejsce na posiłek powinno być oddalone co najmniej o 50 metrów od terenu stosowania środków ochrony roślin i znajdować się od strony nawietrznej.

§ 5. 1. Środki ochrony roślin powinny być stosowane zgodnie z instrukcją załączoną do tych środków.

2. Podczas stosowania przez okres kolejnych kilku dni środków ochrony roślin zaliczanych do trucizn należy codziennie zmieniać bieliznę osobistą i ręczniki.

3. Pracownicy zatrudnieni przy stosowaniu środków chemicznych poza siedzibą zakładu pracy powinni posiadać podręczną apteczkę zawierającą zestaw środków do udzielenia pierwszej pomocy wraz z instrukcją określającą posługiwanie się tymi środkami.

4. Po zakończeniu pracy związanej ze stosowaniem środków ochrony roślin należy całe ciało umyć w ciepłej wodzie z mydłem i kilkakrotnie przepłukać jamę ustną wodą spełniającą warunki określone w § 3 pkt 5.

§ 6. Zabrania się:

- 1) jednoosobowego stosowania środków ochrony roślin zaliczanych do trucizn,
- 2) zatrudniania kobiet i młodocianych przy stosowaniu środków chemicznych zgodnie z odrębnymi przepisami,
- 3) prania bielizny i odzieży zanieczyszczonej środkami chemicznymi przez pracowników we własnym zakresie.

§ 7. 1. Prace związane ze stosowaniem środków ochrony roślin należy wykonywać sprzętem sprawnym technicznie przy prędkości wiatru nie przekraczającej 3 m/sek i w taki sposób, ażeby ruch powietrza nie znosił stosowanych środków na pracowników.

2. W pomieszczeniach zamkniętych przeznaczonych do produkcji roślinnej, w których zastosowano środki ochrony roślin, należy na drzwiach wejściowych umieścić informację o zastosowanym środku, stopniu toksyczności i czasie trwania prewencji dla ludzi, jak również o zakazie wstępu osobom postronnym i nie posiadającym odpowiednich środków ochrony indywidualnej.

3. Przy drzwiach wejściowych do pomieszczeń, o których mowa w ust. 2, o powierzchni powyżej 1000 m², w tym pieczarkarni o powierzchni powyżej 500 m², należy umieścić szafki wyposażone w dwa awaryjne komplety niezbędnych środków ochrony indywidualnej.

4. Po zakończonej pracy nie wykorzystane środki ochrony roślin oraz opakowania po zużytych środkach powinny być niezwłocznie zwrócone do magazynu.

§ 8. 1. Zaprawianie nasion środkami ochrony roślin należy wykonywać w wyłącznie do tego celu przeznaczonych zaprawiarkach.

2. Zaprawiarki powinny być eksploatowane w pomieszczeniach wyposażonych w mechaniczną wentylację zapewniającą 10-krotną wymianę powietrza w ciągu jednej godziny.

3. Zaprawione nasiona przed ich wysiewem powinny być przechowywane w oddzielnym pomieszczeniu w workach zaopatrzonych w etykietę z napisem „zaprawione nasiona siewne”, na której powinna być podana nazwa środka chemicznego użytego do zaprawiania i data wykonania zabiegu.

4. W pomieszczeniach, w których przeprowadza się zaprawianie nasion lub przechowuje się nasiona po wykonanym zabiegu, nie wolno wykonywać innych prac.

§ 9. 1. W przypadku wystąpienia objawów wskazujących na możliwość zatrucia środkami chemicznymi podczas ich stosowania, należy niezwłocznie poinformować o tym przełożonego lub kierownika zakładu pracy, który obowiązany jest powiadomić najbliższą placówkę lecznictwa ambulatoryjnego lub najbliższy szpital.

2. Lekarz badający pracownika z objawami zatrucia środkami chemicznymi powinien być szczegółowo poinformowany przez osoby wymienione w ust. 1 o nazwie i składzie środka, który mógł być przyczyną zatrucia, jak również o okolicznościach i czasie ewentualnego zatrucia oraz dacie pierwszych objawów.

§ 10. 1. Pracownicy zatrudnieni przy pracach związanych ze stosowaniem nawozów mineralnych lub sztucznych w formie pylistej bądź płynnej powinni być wyposażeni w niezbędne środki ochrony indywidualnej, które nie mogą być wykorzystywane do prac związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin.

2. Przed rozpoczęciem prac związanych ze stosowaniem nawozów w formie pylistej ręce i twarz należy nasmarować kremem, a po zakończeniu pracy niezwłocznie umyć się w ciepłej wodzie z mydłem.

3. Zabrania się stosowania wapna palonego i innych nawozów pylistych w czasie deszczu lub gdy prędkość wiatru przekracza 3 m/sek.

§ 11. 1. Poza terenem zakładu pracy mogą być wykonywane tylko doraźne naprawy sprzętu używanego do stosowania środków chemicznych, po uprzednim wyłączeniu napędu.

2. W przypadku konieczności wykonania naprawy sprzętu używanego do stosowania środków chemicznych w warsztacie remontowym, sprzęt ten należy dokładnie

oczyścić za pomocą myjni, o której mowa w § 3 pkt 6, z pozostałości środków chemicznych.

3. Podczas stosowania środków chemicznych sprzęt używany do tego celu należy zabezpieczyć przed osobami postronnymi i nie zatrudnionymi przy jego obsłudze.

4. Zabrania się pozostawiania środków chemicznych w sprzęcie po skończonej pracy.

§ 12. 1. Magazyn środków chemicznych należący do jednostek organizacyjnych stosujących te środki powinien być od strony zewnętrznej zaopatrzony w trwałą informację o jego przeznaczeniu i rodzaju składowanych środków.

2. Magazyn środków chemicznych należy wyposażyć w:

- 1) mechaniczną wentylację uruchamianą z zewnątrz i wewnątrz magazynu wraz z blokadą drzwi w czasie trwania przewietrzania pomieszczeń,
- 2) okna z szybami ograniczającymi oddziaływanie promieni słonecznych,
- 3) instalację elektryczną gazo- i pyłoszczelną.

3. W magazynie środków chemicznych należy:

- 1) wyodrębnić pomieszczenie do przechowywania środków ochrony roślin i gromadzenia niepełnowartościowych środków oraz opakowań zwrotnych przeznaczonych do likwidacji,
- 2) zapewnić zamknięte pomieszczenie do przechowywania środków ochrony roślin zaliczanych do trucizn.

4. Środki ochrony roślin powinny być przechowywane w oryginalnych opakowaniach oraz pogrupowane według rodzaju i przeznaczenia. W przypadku konieczności zmiany opakowania, opakowanie zastępcze powinno być szczelne i odporne na działanie środka oraz oznaczone tak jak oryginalne.

5. Importowane środki ochrony roślin powinny zawierać instrukcję ich stosowania w języku polskim.

6. Pracownicy zatrudnieni przy ważeniu, mierzeniu, przelewaniu lub przesypywaniu albo usuwaniu rozlanych lub rozsypanych środków ochrony roślin powinni być wyposażeni w niezbędne środki ochrony indywidualnej.

7. Naczynia i urządzenia służące do ważenia lub odmierzania środków ochrony roślin należących do trucizn powinny być oznaczone napisem „TRUCIZNA”.

8. W magazynie środków chemicznych zabrania się palenia tytoniu i spożywania posiłków, jak również przechowywania:

- 1) artykułów żywnościowych,
- 2) pasz dla zwierząt,
- 3) nasion i ziaren zbóż nie zaprawionych środkami ochrony roślin,
- 4) przedmiotów osobistego użytku pracowników,
- 5) materiałów pędnych i łatwo palnych.

§ 13. 1. Nawozy mineralne i sztuczne powinny być składowane według rodzaju i oddzielone pomiędzy sobą.

2. Nawozy wapniowe i wapniowo-magnezowe w postaci węglanowej mogą być okresowo składowane w przydach polowych o wysokości co najmniej 2 m.

3. Nawozy potasowe mogą być składowane w przydach o wysokości co najmniej 1,5 m, przykrytych materiałem wodoodpornym.

4. Przyzmy, o których mowa w ust. 2 i 3, powinny być formowane na utwardzonym podłożu zapewniającym odpływ wód opadowych.

5. Nawozy mineralne i sztuczne mogą być składowane w workach polietylenowych na wolnym powietrzu po dodatkowym ich zabezpieczeniu materiałem wodoodpornym.

6. Zabrania się składowania saletry amonowej w bliskiej odległości z innymi nawozami, a zwłaszcza z moczynikiem.

§ 14. 1. Środki chemiczne transportowane z magazynu na miejsce ich stosowania powinny być zabezpieczone przed działaniem czynników atmosferycznych.

2. W przypadku rozlania lub rozsypania środków ochrony roślin w czasie transportu, należy je ostrożnie zebrać, a skażone miejsce splukać wodą lub przekopać.

3. Po zakończeniu transportu środków chemicznych pojazdy wykorzystywane do tego celu należy oczyścić z pozostałości tych środków.

4. Zabrania się przewozu osób, zwierząt i materiałów wymienionych w § 12 ust. 8 pojazdami, na których znajdują się środki chemiczne.

§ 15. 1. W przypadku używania sprzętu agrolotniczego do stosowania środków chemicznych, lądowiska tego sprzętu należy wyznaczyć w taki sposób, aby uniknąć w czasie startu i lądowania przelotów nad:

- 1) budynkami mieszkalnymi,
- 2) otwartymi zbiornikami wodnymi,
- 3) fermami hodowlanymi i pasiekami.

2. Na lądowisku i w jego pobliżu mogą przebywać tylko osoby bezpośrednio związane ze stosowaniem środków chemicznych.

3. Osoby obsługujące sprzęt agrolotniczy powinny być dodatkowo wyposażone w ochrony słuchu.

4. Na wyznaczonym lądowisku powinny znajdować się:

- 1) środek łączności (radiotelefon, telefon) między lądowiskiem a jednostką organizacyjną stosującą środki chemiczne,
- 2) sprzęt przeciwpożarowy do ochrony sprzętu agrolotniczego i magazynu polowego paliw,
- 3) niezbędny sprzęt pomocniczy do przygotowania i napełniania zbiorników sprzętu agrolotniczego stosowanymi środkami chemicznymi.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 24 listopada 1959 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy stosowaniu środków chemicznych w rolnictwie (Dz. U. z 1960 r. Nr 1, poz. 4).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od daty jego ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *J. Byliński*

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 4 lutego 1991 r.

w sprawie prowadzenia rejestru towarzystw ubezpieczeń wzajemnych.

Na podstawie art. 12 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 59, poz. 344) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejestr towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, zwany dalej „rejestrem”, prowadzi się w księdze rejestrowej według ustalonego wzoru.

§ 2. Dla każdego towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, zwanego dalej „towarzystwem”, prowadzi się oddzielne akta rejestrowe obejmujące akta postępowania o zarejestrowanie oraz dołączane sukcesywnie akta postępowania w sprawach o dokonanie dalszych wpisów w rejestrze, a także wszelkie dokumenty stanowiące podstawę dokonania wpisów.

§ 3. 1. Księga rejestrowa składa się z następujących rubryk:

- rubryka pierwsza — liczba porządkowa wpisu,
- rubryka druga — data wpisu,
- rubryka trzecia — nazwa, siedziba i adres towarzystwa,
- rubryka czwarta — imiona i nazwiska członków zarządu oraz organu nadzorczego towarzystwa i zakres ich uprawnień,
- rubryka piąta — wzmianka o złożeniu statutu i o jego zmianach,
- rubryka szósta — terytorialny zakres działalności towarzystwa,
- rubryka siódma — dział ubezpieczeń objęty działalnością towarzystwa,
- rubryka ósma — dane dotyczące ustalania wysokości kapitału zakładowego i zapasowego towarzystwa,
- rubryka dziewiąta — wzmianka dotycząca uznania towarzystwa przez Ministra Finansów za małe towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych,
- rubryka dziesiąta — wzmianka o częściowym ograniczeniu lub cofnięciu zezwolenia na prowadzenie działalności towarzystwa,
- rubryka jedenasta — dane dotyczące wszczęcia i zakończenia postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego oraz osoby likwidatora,
- rubryka dwunasta — uwagi.

2. W rubryce „uwagi” zamieszcza się między innymi informacje o miejscu ogłoszeń towarzystwa i o przyczynach wykreślenia towarzystwa z rejestru.

§ 4. W treści wpisu zamieszczonego w rejestrze sąd może powołać się na dokument złożony do akt rejestrowych. Powołany w rejestrze dokument uważa się wówczas za objęty treścią wpisu.

§ 5. 1. Wniosek o wpis do rejestru powinien zawierać dokładne dane potrzebne do wypełnienia poszczególnych rubryk rejestru. Do wniosku o dokonanie każdego wpisu dołącza się dokumenty stanowiące podstawę wpisu.

2. Do wniosku o zarejestrowanie towarzystwa dołącza się statut towarzystwa w dwóch egzemplarzach oraz zezwolenie Ministra Finansów na prowadzenie działalności ubezpieczeniowej.

§ 6. Jeżeli wniosek o wpis do rejestru ma braki lub wady, które dadzą się usunąć, sąd zażąda ich usunięcia, wyznaczając w tym celu stosowny termin. Jeżeli wnioskodawca nie usunie braków lub wad w wyznaczonym terminie, sąd może odmówić wpisu do rejestru.

§ 7. W postanowieniu zarządzającym wpis do rejestru sąd rejestrowy określa dosłowną treść wpisu oraz rubrykę rejestru, w której wpis ma być zamieszczony.

§ 8. Postanowienia zarządzające wpis do rejestru są skuteczne z chwilą ich wydania. Postanowienia te sąd uzasadnia tylko na wniosek.

§ 9. Przepisy dotyczące dokonania wpisu do rejestru stosuje się odpowiednio do wykreślenia wpisu.

§ 10. Sąd z urzędu zarządza wykreślenie wpisu w rejestrze w razie uchylecia orzeczenia zarządzającego dokonanie wpisu, a także wówczas, gdy okaże się, że w rejestrze figuruje wpis niezgodny z obowiązującymi przepisami lub aktualnym stanem rzeczy.

§ 11. 1. Wgląd do rejestru ma każda osoba zainteresowana treścią wpisów.

2. Rejestr oraz dokumenty objęte wpisem stosownie do § 4 mogą zainteresowani przeglądać w sekretariacie sądu oraz otrzymywać poświadczone wypisy.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Chrzanowski*